

Dz. U. 2023 poz. 1523

U S T A W A

z dnia 28 lipca 2023 r.

o delegowaniu kierowców w transporcie drogowym¹⁾

**Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2025.
Poz. 797.**

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady:

- 1) delegowania kierowców w transporcie drogowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) kontroli przestrzegania przepisów o delegowaniu kierowców w transporcie drogowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz realizacji obowiązków informacyjnych związanych z delegowaniem kierowców;
- 3) kontroli drogowej delegowania kierowców w transporcie drogowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) współpracy między Inspekcją Transportu Drogowego oraz Państwową Inspekcją Pracy w zakresie przekazywania informacji związanych z delegowaniem kierowców w transporcie drogowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) współpracy z właściwymi organami innych państw członkowskich dotyczącej delegowania kierowców w transporcie drogowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i z tego terytorium;

---

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1057 z dnia 15 lipca 2020 r. ustanawiającą przepisy szczególne w odniesieniu do dyrektywy 96/71/WE i dyrektywy 2014/67/UE dotyczące delegowania kierowców w sektorze transportu drogowego oraz zmieniającą dyrektywę 2006/22/WE w odniesieniu do wymogów w zakresie egzekwowania przepisów oraz rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 49).

- 6) postępowania związanego z realizacją lub składaniem wniosków o powiadomienie o decyzji o nałożeniu na przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i z tego terytorium administracyjnej kary pieniężnej lub grzywny administracyjnej oraz o egzekucję takiej kary lub grzywny.

2. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy art. 9–16 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 73 oraz z 2025 r. poz. 621).

Art. 2. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do kierowców delegowanych:

- 1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
  - a) do pracy w oddziale lub przedsiębiorstwie należącym do grupy przedsiębiorstw, do której należy pracodawca delegujący kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
  - b) przez podmiot będący agencją pracy tymczasowej albo agencją wynajmującą personel, który skierował kierowcę do pracodawcy użytkownika,
  - c) z Konfederacji Szwajcarii, do czasu przyjęcia, w drodze umowy z Unią Europejską, zobowiązania do implementacji do krajowego porządku prawnego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1057 z dnia 15 lipca 2020 r. ustanawiającej przepisy szczególne w odniesieniu do dyrektywy 96/71/WE i dyrektywy 2014/67/UE dotyczące delegowania kierowców w sektorze transportu drogowego oraz zmieniającej dyrektywę 2006/22/WE w odniesieniu do wymogów w zakresie egzekwowania przepisów oraz rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 49), zwanej dalej „dyrektywą 2020/1057”;
- 2) z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
  - a) do pracy w oddziale lub przedsiębiorstwie należącym do grupy przedsiębiorstw, do której należy pracodawca delegujący kierowcę z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
  - b) przez podmiot będący agencją pracy tymczasowej,

c) na terytorium Konfederacji Szwajcarii, do czasu przyjęcia, w drodze umowy z Unią Europejską, zobowiązania do implementacji do krajowego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2020/1057.

2. Do kierowców, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług.

3. Do przewoźnika drogowego, który deleguje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kierowcę, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 29.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) dzień roboczy – dzień kalendarzowy z wyjątkiem sobót oraz dni wolnych od pracy określonych w przepisach ustawy z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 296);
- 2) organ wnioskujący – właściwy organ państwa członkowskiego, który składa wniosek o powiadomienie o decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej lub grzywny administracyjnej w związku z naruszeniem przepisów dotyczących delegowania kierowców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i z tego terytorium lub o egzekucję takiej kary lub grzywny;
- 3) państwo członkowskie – państwo członkowskie Unii Europejskiej oraz państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także państwo, które przyjęło, w drodze umowy z Unią Europejską, zobowiązanie do implementacji do krajowego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2020/1057;
- 4) przewoźnik drogowy – przewoźnika drogowego w rozumieniu art. 4 pkt 15 i 16 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1539, 1544 i 1855);
- 5) przewoźnik drogowy delegujący kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – przewoźnika drogowego mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, który kieruje tymczasowo kierowcę będącego jego pracownikiem do pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w związku z realizacją usługi transportu drogowego przez tego przewoźnika;
- 6) przewoźnik drogowy delegujący kierowcę z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – przewoźnika drogowego mającego siedzibę na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej, który kieruje tymczasowo kierowcę będącego jego pracownikiem w rozumieniu przepisów państwa członkowskiego, do którego jest delegowany, do pracy na terytorium tego państwa, w związku z realizacją usługi transportu drogowego przez tego przewoźnika;

- 7) kierowca delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – kierowcę zatrudnionego w warunkach odpowiadających warunkom określonym w art. 22 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277) w innym państwie członkowskim, tymczasowo skierowanego do pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 8) kierowca delegowany z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – kierowcę będącego pracownikiem w rozumieniu przepisów państwa członkowskiego, do którego jest delegowany, tymczasowo skierowanego do pracy na terytorium tego państwa przez przewoźnika drogowego delegującego kierowcę z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 9) państwo trzecie – państwo inne niż państwo członkowskie oraz inne niż Konfederacja Szwajcarii;
- 10) przewoźnik drogowy z państwa trzeciego delegujący kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – przewoźnika drogowego mającego siedzibę w państwie trzecim, który w związku z realizacją usługi transportu drogowego kieruje tymczasowo kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 11) kierowca delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego – kierowcę tymczasowo skierowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez przewoźnika drogowego z państwa trzeciego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z realizacją usługi transportu drogowego przez tego przewoźnika;
- 12) przewóz dwustronny rzeczy – przewóz rzeczy na podstawie umowy przewozu, z państwa członkowskiego siedziby w rozumieniu art. 2 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE

(Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 51, z późn. zm.²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1071/2009”, do innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego lub z innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego do państwa członkowskiego siedziby;

- 13) przewóz dwustronny osób – przewóz w ramach międzynarodowego okazjonalnego lub regularnego przewozu osób w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 88, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1073/2009”, podczas którego kierowca wykonuje jedną z następujących czynności:
- a) zabiera pasażerów w państwie członkowskim siedziby przewoźnika drogowego i wysadza ich w innym państwie członkowskim lub państwie trzecim,
  - b) zabiera pasażerów w państwie członkowskim lub państwie trzecim i wysadza ich w państwie członkowskim siedziby przewoźnika drogowego lub
  - c) zabiera i wysadza pasażerów w państwie członkowskim siedziby przewoźnika drogowego w celu przeprowadzania wycieczek lokalnych w innym państwie członkowskim lub państwie trzecim zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1073/2009;
- 14) przejazd tranzytem – przewóz drogowy rzeczy lub przewóz drogowy osób przez terytorium państwa członkowskiego, w ramach którego kierowca nie wykonuje załadunku ani rozładunku oraz nie zabiera ani nie wysadza pasażerów;
- 15) przewóz kabotażowy – przewóz kabotażowy w rozumieniu art. 2 pkt 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz. Urz.

---

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 4 z 09.01.2013, str. 46, Dz. Urz. UE L 178 z 10.07.2012, str. 6, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 17.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 48 z 23.02.2011, str. 19, Dz. Urz. UE L 178 z 10.07.2012, str. 4, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 293 z 09.10.2014, str. 60 oraz Dz. Urz. UE L 272 z 16.10.2015, str. 15.

UE L 300 z 14.11.2009, str. 72, z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1072/2009”, oraz art. 2 pkt 7 rozporządzenia (WE) nr 1073/2009;

- 16) transport kombinowany – transport kombinowany w rozumieniu art. 4 pkt 13 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym;
- 17) system IMI – system wymiany informacji na rynku wewnętrznym, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylającym decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzenie w sprawie IMI”) (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 1, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 4. 1. Kierowcą delegowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie jest kierowca, który:

- 1) wykonuje przejazd tranzytem;
- 2) wykonuje przewóz dwustronny rzeczy lub przewóz dwustronny osób;
- 3) w trakcie przewozu dwustronnego rzeczy wykonuje dodatkowo jedną czynność załadunku rzeczy lub rozładunku rzeczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, przez które przejeżdża, pod warunkiem że załadunek rzeczy i rozładunek rzeczy nie jest wykonywany na terytorium tego samego państwa członkowskiego;
- 4) po przewozie dwustronnym rzeczy, który rozpoczęto w państwie członkowskim siedziby i w czasie którego nie wykonano żadnej dodatkowej czynności załadunku rzeczy lub rozładunku rzeczy, następnie wykonuje przewóz dwustronny rzeczy do państwa członkowskiego siedziby, podczas którego wykonuje dodatkowo maksymalnie dwie czynności załadunku rzeczy lub rozładunku rzeczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, przez które przejeżdża, pod warunkiem że dodatkowe czynności załadunku rzeczy i rozładunku rzeczy nie są wykonywane na terytorium tego samego państwa członkowskiego;

---

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 112 z 24.04.2012, str. 6, Dz. Urz. UE L 178 z 10.07.2012, str. 5, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 17.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 132, Dz. Urz. UE L 159 z 28.05.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 159 z 28.05.2014, str. 11, Dz. Urz. UE L 200 z 26.07.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 252 z 16.09.2016, str. 53, Dz. Urz. UE L 295 z 21.11.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 17 oraz Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 49.

- 5) w trakcie przewozu dwustronnego osób dodatkowo jednokrotnie zabiera pasażerów lub jednokrotnie wysadza pasażerów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, przez które przejeżdża, pod warunkiem że przewóz osób nie jest wykonywany między dwoma miejscami położonymi na terytorium tego samego państwa członkowskiego; to samo dotyczy przejazdu powrotnego;
- 6) wykonuje przewóz drogowy rzeczy na początkowym lub końcowym odcinku transportu kombinowanego, jeżeli ten odcinek sam w sobie składa się z przewozów dwustronnych rzeczy.

2. Wyłączenia, o których mowa w ust. 1 pkt 3–5, stosuje się wyłącznie do kierowców pojazdów wyposażonych w inteligentne tachografy zgodnie z art. 8–10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 165/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie tachografów stosowanych w transporcie drogowym i uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego (Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 165/2014”.

3. Kierowcy, o których mowa w ust. 1 i 2, nie są pracownikami delegowanymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług.

Art. 5. 1. Kierowcą delegowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego nie jest kierowca, który wykonuje przejazd tranzytem.

2. Kierowca, o którym mowa w ust. 1, nie jest pracownikiem delegowanym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług.

Art. 6. Przewoźnik drogowy delegujący kierowcę z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed rozpoczęciem delegowania kierowcy jest obowiązany poinformować go o przysługujących mu w związku z delegowaniem prawach i spoczywających na nim obowiązkach.

Rozdział 2

Warunki zatrudnienia kierowców delegowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i kierowców delegowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego

Art. 7. 1. Przewoźnik drogowy delegujący kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zapewnia takiemu kierowcy warunki zatrudnienia, o których mowa w art. 4–4b ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług.

2. Przewoźnik drogowy z państwa trzeciego delegujący kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zapewnia takiemu kierowcy warunki zatrudnienia, o których mowa w art. 4–4b ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług, z zastrzeżeniem art. 139a ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2024 r. poz. 769, 1222 i 1688 oraz z 2025 r. poz. 619, 621 i 622).

Art. 8. 1. Na potrzeby obliczania okresów delegowania, o których mowa w art. 4 ust. 1, art. 4a ust. 1 i art. 4b ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług, delegowanie uznaje się za zakończone, gdy kierowca opuszcza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonując międzynarodowy przewóz drogowy rzeczy lub osób. Okresy delegowania kierowcy wykonującego międzynarodowe przewozy drogowe lub kierowcy go zastępującego nie kumulują się.

2. Do kierowcy delegowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i kierowcy delegowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego stosuje się odpowiednio przepis art. 6 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług.

Rozdział 3

Obowiązki przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz obowiązki kierowcy delegowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 9. 1. Przewoźnik drogowy delegujący kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składa zgłoszenie delegowania tego kierowcy najpóźniej

w momencie rozpoczęcia delegowania, przy użyciu interfejsu publicznego połączonego z systemem IMI.

2. Zgłoszenie delegowania kierowcy, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jego adres do korespondencji oraz numer licencji wspólnotowej, jeżeli jest dostępny;
- 2) dane kontaktowe zarządzającego transportem w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 lub innej osoby wyznaczonej do kontaktów z organem, o którym mowa w art. 22 ust. 1 lub 2, oraz do przesyłania i otrzymywania dokumentów lub zawiadomień;
- 3) imię i nazwisko, adres zamieszkania oraz numer prawa jazdy kierowcy;
- 4) datę rozpoczęcia obowiązywania umowy o pracę kierowcy albo dokumentu równoważnego z taką umową oraz właściwe dla tej umowy albo tego dokumentu prawo;
- 5) przewidywane daty rozpoczęcia i zakończenia delegowania kierowcy;
- 6) numery rejestracyjne pojazdów silnikowych, którymi wykonywany będzie przewóz objęty delegowaniem;
- 7) informację, czy świadczone usługi przewozowe stanowią przewóz rzeczy, przewóz osób, przewóz międzynarodowy lub przewóz kabotażowy.

3. Przewoźnik drogowy delegujący kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany zapewnić, aby kierowca podczas delegowania dysponował następującymi dokumentami w postaci papierowej lub elektronicznej:

- 1) kopią zgłoszenia delegowania, o którym mowa w ust. 1;
- 2) dowodami potwierdzającymi wykonywanie przewozów drogowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w postaci listów przewozowych, dowodów, o których mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1072/2009, odpowiedniego zezwolenia, wypisu z zezwolenia wraz z obowiązującym rozkładem jazdy, formularza jazdy, odpowiedniej decyzji lub kopii umowy na realizowany przewóz, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 2 lit. a–d i g ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, o ile są wymagane;

3) zapisami tachografu, zawierającymi w szczególności symbole państw członkowskich, w których kierowca przebywał podczas wykonywania przewozów międzynarodowych lub przewozów kabotażowych, zgodnie z wymogami dotyczącymi rejestracji i prowadzenia dokumentacji na podstawie rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) nr 2135/98, jak również uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 1, z późn. zm.⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 561/2006”, oraz rozporządzenia (UE) nr 165/2014.

4. Przewoźnik drogowy delegujący kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do przesłania, przy użyciu interfejsu publicznego połączonego z systemem IMI, na wniosek organu, o którym mowa w art. 22 ust. 1 lub 2, po okresie delegowania, kopii dokumentów, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, oraz dokumentacji dotyczącej wynagrodzenia kierowcy należnego za okres delegowania, umowy o pracę albo dokumentu równoważnego z taką umową, ewidencji czasu pracy kierowcy oraz dowodów wypłaty wynagrodzenia, w terminie 8 tygodni od dnia złożenia wniosku.

5. Dla celów kontroli przewoźnik drogowy delegujący kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na bieżąco aktualizuje zgłoszenia delegowania w interfejsie publicznym połączonym z systemem IMI.

Art. 10. Kierowca delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany posiadać w pojeździe i okazywać podczas kontroli drogowej, na żądanie osób uprawnionych do przeprowadzenia kontroli, dokumenty, o których mowa w art. 9 ust. 3, w postaci papierowej lub elektronicznej.

Art. 11. Zabrania się wyposażania kierowcy w przerobioną lub podrobioną kopię zgłoszenia delegowania, o której mowa w art. 9 ust. 3 pkt 1.

---

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 51 z 26.02.2008, str. 27, Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 88, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 195 z 20.07.2016, str. 83, Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 26.06.2022, str. 27.

Rozdział 4

Obowiązki przewoźnika drogowego z państwa trzeciego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego oraz obowiązki kierowcy delegowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego

Art. 12. 1. Przewoźnik drogowy z państwa trzeciego delegujący kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego:

- 1) składa do Państwowej Inspekcji Pracy zgłoszenie delegowania kierowcy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego, każdorazowo, najpóźniej w momencie rozpoczęcia delegowania, przy użyciu formularza elektronicznego udostępnionego na stronie internetowej, o której mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług, oraz
- 2) wystawia każdorazowo, przed rozpoczęciem przewozu drogowego, potwierdzenie delegowania kierowcy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego; potwierdzenie sporządza się na formularzu, o którym mowa w ust. 7, na komputerze lub maszynowo; potwierdzenie podpisuje przewoźnik drogowy z państwa trzeciego delegujący kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz kierowca delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego.

2. Przewoźnik drogowy z państwa trzeciego delegujący kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego jest obowiązany zapewnić, aby kierowca podczas delegowania dysponował:

- 1) sporządzonym w postaci papierowej potwierdzeniem delegowania kierowcy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego;
- 2) dowodami potwierdzającymi wykonywane przewozy drogowe, w szczególności w postaci listów przewozowych, odpowiedniego zezwolenia wymaganego w międzynarodowym transporcie drogowym lub formularza jazdy, na podstawie którego jest wykonywany przewóz;
- 3) zapisami tachografu, wymaganymi zgodnie z Umową europejską dotyczącą pracy załóg pojazdów wykonujących międzynarodowe przewozy drogowe

(AETR), sporządzoną w Genewie dnia 1 lipca 1970 r. (Dz. U. z 2014 r. poz. 409), zwaną dalej „Umową AETR”.

3. Zgłoszenie delegowania kierowcy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę przewoźnika drogowego z państwa trzeciego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jego adres i siedzibę albo adres zamieszkania oraz numer odpowiedniego zezwolenia wymaganego w międzynarodowym transporcie drogowym lub formularza jazdy, na podstawie którego jest wykonywany przewóz objęty delegowaniem, numer telefonu i adres poczty elektronicznej o charakterze służbowym;
- 2) imię i nazwisko osoby wyznaczonej do kontaktów z organami, o których mowa w art. 23 ust. 3, oraz uprawnionej do reprezentowania przewoźnika drogowego z państwa trzeciego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach dotyczących warunków zatrudnienia, jej adres zamieszkania albo adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż adres zamieszkania, numer telefonu i adres poczty elektronicznej o charakterze służbowym;
- 3) imię i nazwisko, adres zamieszkania oraz numer prawa jazdy kierowcy;
- 4) przewidywane daty rozpoczęcia i zakończenia delegowania kierowcy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego;
- 5) datę rozpoczęcia obowiązywania umowy o pracę kierowcy lub dokumentu równoważnego z taką umową, lub innej umowy, na podstawie której kierowca delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego wykonuje przewozy drogowe na rzecz tego przewoźnika, oraz właściwe dla tej umowy prawo;
- 6) numer rejestracyjny pojazdu silnikowego, którym jest wykonywany przewóz objęty delegowaniem;
- 7) informację, czy świadczone usługi przewozowe stanowią przewóz rzeczy, przewóz osób, przewóz międzynarodowy lub przewóz kabotażowy.

4. Potwierdzenie delegowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę przewoźnika drogowego z państwa trzeciego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jego adres i siedzibę albo adres

zamieszkania oraz numer odpowiedniego zezwolenia wymaganego w międzynarodowym transporcie drogowym lub formularza jazdy, na podstawie którego jest wykonywany przewóz objęty delegowaniem, numer telefonu i adres poczty elektronicznej o charakterze służbowym;

- 2) imię i nazwisko, adres zamieszkania oraz numer prawa jazdy kierowcy;
- 3) datę rozpoczęcia obowiązywania umowy o pracę kierowcy lub dokumentu równoważnego z taką umową, lub innej umowy, na podstawie której kierowca delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego wykonuje przewozy drogowe na rzecz tego przewoźnika, oraz właściwe dla tej umowy prawo;
- 4) numer rejestracyjny pojazdu silnikowego, którym jest wykonywany przewóz objęty delegowaniem;
- 5) informację, czy świadczone usługi przewozowe stanowią przewóz rzeczy, przewóz osób, przewóz międzynarodowy lub przewóz kabotażowy.

5. Państwowa Inspekcja Pracy przetwarza dane zawarte w zgłoszeniu delegowania kierowcy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w sposób niezautomatyzowany.

6. Państwowa Inspekcja Pracy usuwa dane zawarte w zgłoszeniu delegowania kierowcy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, po upływie 24-miesięcznego okresu, z wyłączeniem spraw wszczętych i niezakończonych prawomocnym rozstrzygnięciem.

7. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza potwierdzenia delegowania kierowcy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego, uwzględniając konieczność zapewnienia danych niezbędnych do kontroli prawidłowości delegowania kierowcy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego.

Art. 13. Kierowca delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego jest obowiązany posiadać w pojeździe i okazywać podczas kontroli drogowej, na żądanie osób uprawnionych do przeprowadzenia kontroli, dokumenty, o których mowa w art. 12 ust. 2.

Art. 14. Przewoźnik drogowy z państwa trzeciego delegujący kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego jest obowiązany do

przesłania niezwłocznie, nie później niż w terminie 8 tygodni od dnia otrzymania wniosku od organu, o którym mowa w art. 24, po okresie delegowania, kopii dokumentów, o których mowa w art. 12 ust. 2, oraz dokumentacji dotyczącej wynagrodzenia kierowcy w odniesieniu do okresu delegowania, umowy o pracę lub dokumentu równoważnego z taką umową lub innej umowy, na podstawie której kierowca delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego wykonuje przewozy drogowe na rzecz tego przewoźnika, ewidencji czasu pracy kierowcy oraz dowodów wypłat wynagrodzenia.

Art. 15. 1. W przypadku gdy na podstawie umowy międzynarodowej przewoźnik drogowy z państwa trzeciego delegujący kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego składa zgłoszenie delegowania przy użyciu interfejsu publicznego połączonego z systemem IMI nie stosuje się przepisów art. 12 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 4. W tym zakresie stosuje się przepisy art. 9 ust. 1, ust. 3 pkt 1 i ust. 5.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, kierowca delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego jest obowiązany posiadać w pojeździe i okazywać podczas kontroli drogowej, na żądanie osób uprawnionych do przeprowadzenia kontroli, dokumenty, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 1 oraz art. 12 ust. 2 pkt 2 i 3.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przesłanie dokumentów, o których mowa w art. 14, odbywa się przy użyciu interfejsu publicznego połączonego z systemem IMI.

Art. 16. Zabrania się wyposażania kierowcy w przerobione lub podrobione potwierdzenie delegowania, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2.

Rozdział 5

Kontrola delegowania kierowców w transporcie drogowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 17. 1. Kontrola drogowa delegowania kierowców przez przewoźników drogowych delegujących kierowców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej polega na sprawdzeniu przestrzegania:

- 1) przez przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązków w zakresie:

- a) dokonania i aktualizacji zgłoszenia delegowania, o którym mowa w art. 9 ust. 1,
  - b) zgodności danych zawartych w zgłoszeniu delegowania, o którym mowa w art. 9 ust. 1, ze stanem faktycznym,
  - c) wyposażenia kierowcy delegowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dokumenty, o których mowa w art. 9 ust. 3;
- 2) przez kierowcę delegowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązku, o którym mowa w art. 10.

2. Kontrola drogowa, o której mowa w ust. 1, obejmuje weryfikację danych zawartych w dokumentach okazanych przez kierowcę delegowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 9 ust. 3.

3. Kontrolę drogową, o której mowa w ust. 1, przeprowadzają inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego.

4. Podczas kontroli drogowej, o której mowa w ust. 1, inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego przeprowadzający kontrolę są wyposażeni w urządzenia umożliwiające weryfikację danych zawartych w kopii zgłoszenia delegowania z danymi zamieszczonymi w zgłoszeniu dokonany za pośrednictwem interfejsu publicznego połączonego z systemem IMI.

5. Inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego przeprowadzają kontrolę drogową, o której mowa w ust. 1, na warunkach i w trybie określonych w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

Art. 18. Inspektor Inspekcji Transportu Drogowego przeprowadzający kontrolę drogową, o której mowa w art. 17 ust. 1, wprowadza dane o przeprowadzonej kontroli do centralnej ewidencji naruszeń stwierdzonych w wyniku przeprowadzanych kontroli, o której mowa w art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym. W przypadku stwierdzenia naruszeń, o których mowa w art. 33 ust. 1, uzasadniających nałożenie kary pieniężnej lub stwierdzenia wykroczeń, o których mowa w art. 32 ust. 1 i 2, uzasadniających nałożenie grzywny, inspektor sporządza protokół kontroli.

Art. 19. 1. W przypadku gdy podczas kontroli drogowej, o której mowa w art. 17 ust. 1, kierowca nie okaże kopii zgłoszenia delegowania, o której mowa w art. 9 ust. 3 pkt 1, a z dokumentów, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 2 i 3,

wynika, że kontrolowanego kierowcę uznaje się za delegowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osoby uprawnione do przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 1, przekazują do Państwowej Inspekcji Pracy, za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej, w terminie 7 dni od dnia kontroli:

- 1) dane dotyczące nazwy przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jego adresu i siedziby;
- 2) numer licencji wspólnotowej przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) imię i nazwisko, adres zamieszkania oraz numer prawa jazdy kierowcy;
- 4) datę kontroli drogowej;
- 5) numer rejestracyjny pojazdu silnikowego, którym jest wykonywany przewóz objęty delegowaniem;
- 6) informację, czy świadczone usługi przewozowe podlegające kontroli stanowiły przewóz rzeczy, przewóz osób, międzynarodowy przewóz drogowy lub przewóz kabotażowy.

2. W przypadku określonym w ust. 1 nie sporządza się protokołu kontroli, o którym mowa w art. 18.

3. W przypadku przekazywania danych i informacji, o których mowa w ust. 1, za pośrednictwem elektronicznej skrzynki podawczej Głównego Inspektora Pracy lub adresu do doręczeń elektronicznych z wykorzystaniem Publicznej Usługi Rejestrowanego Doręczenia Elektronicznego lub Kwalifikowanej Usługi Rejestrowanego Doręczenia Elektronicznego, dane te podpisuje się przy użyciu kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu zaufanego albo podpisu osobistego.

Art. 20. 1. Główny Inspektor Transportu Drogowego, na podstawie danych uzyskanych od wojewódzkich inspektorów transportu drogowego, opracowuje i przekazuje Głównemu Inspektorowi Pracy za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej informację zawierającą zbiorcze dane statystyczne dotyczące kontroli drogowych, o których mowa w art. 17 ust. 1 oraz art. 23 ust. 1, w terminie:

- 1) do dnia 31 lipca danego roku – za pierwsze półrocze;
- 2) do dnia 31 stycznia roku następnego – za drugie półrocze.

2. W przypadku przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, za pośrednictwem elektronicznej skrzynki podawczej Głównego Inspektora Pracy lub adresu do doręczeń elektronicznych z wykorzystaniem Publicznej Usługi Rejestrowanego Doręczenia Elektronicznego, informacje te podpisuje się przy użyciu kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu zaufanego albo podpisu osobistego.

Art. 21. Państwowa Inspekcja Pracy kontroluje prawidłowość delegowania lub warunki zatrudnienia kierowcy delegowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z art. 14 i art. 15 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług, uwzględniając dane i informacje, o których mowa w art. 19 ust. 1.

Art. 22. 1. Państwowa Inspekcja Pracy może wystąpić za pośrednictwem systemu IMI do przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o przesłanie, za pośrednictwem interfejsu publicznego połączonego z systemem IMI, po okresie delegowania, kopii dokumentów, o których mowa w art. 9 ust. 4, w terminie 8 tygodni od dnia złożenia wniosku.

2. Inspekcja Transportu Drogowego może wystąpić za pośrednictwem systemu IMI do przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o przesłanie, za pośrednictwem interfejsu publicznego połączonego z systemem IMI, po okresie delegowania, kopii dokumentów, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 2 i 3, w terminie 8 tygodni od dnia złożenia wniosku.

3. W przypadku gdy przewoźnik drogowy delegujący kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie prześle w terminie dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2, Państwowa Inspekcja Pracy lub Inspekcja Transportu Drogowego mogą wystąpić, za pośrednictwem systemu IMI, z uzasadnionym wnioskiem o wzajemną pomoc do właściwych organów państwa członkowskiego, w którym ten przewoźnik ma siedzibę.

4. W przypadku kontroli, o której mowa w art. 21, podjętej w związku z informacjami, o których mowa w art. 19 ust. 1, Państwowa Inspekcja Pracy może wystąpić za pośrednictwem systemu IMI do właściwego organu innego państwa

członkowskiego z uzasadnionym wnioskiem o udzielenie informacji, o których mowa w art. 9 ust. 2 pkt 4 lit. c ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług.

Art. 23. 1. Kontrola drogowa delegowania kierowców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego polega na sprawdzeniu przestrzegania:

- 1) przez przewoźnika drogowego z państwa trzeciego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązków w zakresie wyposażenia kierowcy w dokumenty, o których mowa w art. 12 ust. 2;
- 2) przez kierowcę delegowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego obowiązku, o którym mowa w art. 13.

2. Kontrola drogowa, o której mowa w ust. 1, obejmuje weryfikację danych zawartych w dokumentach okazanych przez kierowcę, o których mowa w art. 12 ust. 2.

3. Kontrolę drogową, o której mowa w ust. 1, przeprowadzają inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego.

4. Inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego przeprowadzają kontrolę drogową, o której mowa w ust. 1, odpowiednio na warunkach i w trybie określonych w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

5. Do kontroli drogowej, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 18.

6. W przypadku gdy na podstawie umowy międzynarodowej przewoźnik drogowy z państwa trzeciego delegujący kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składa zgłoszenie delegowania przy użyciu interfejsu publicznego połączonego z systemem IMI kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się z uwzględnieniem przepisów art. 15, art. 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 oraz art. 22 ust. 1 i 2.

Art. 24. Państwowa Inspekcja Pracy kontroluje prawidłowość delegowania lub warunki zatrudnienia kierowcy delegowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego zgodnie z art. 14 i art. 15 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług.

Art. 25. 1. W przypadku gdy podczas kontroli drogowej, o której mowa w art. 23 ust. 1, stwierdzone zostanie naruszenie obowiązków przewoźnika drogowego z państwa trzeciego delegującego kierowcę na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej, a przewoźnik ten posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie, z którym Rzeczpospolita Polska nie jest związana umową lub porozumieniem o współpracy we wzajemnym dochodzeniu administracyjnych kar pieniężnych lub grzywien administracyjnych lub możliwość egzekucji takich należności nie wynika wprost z przepisów międzynarodowych oraz przepisów tego państwa, inspektor Inspekcji Transportu Drogowego pobiera kaucję w wysokości odpowiadającej wysokości przewidywanej administracyjnej kary pieniężnej, określonej w załączniku do ustawy.

2. Kaucję pobiera się w formie:

- 1) gotówkowej, za pokwitowaniem na druku ścisłego zarachowania, lub
- 2) przelewu na wyodrębniony rachunek bankowy organu prowadzącego postępowanie administracyjne w sprawie o nałożenie kary, przy czym koszty przelewów ponosi zobowiązany podmiot.

3. W przypadku poboru kaucji przez inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego jest możliwe jej przekazanie w formie bezgotówkowej, za pomocą karty płatniczej. Koszty związane z autoryzacją transakcji i przekazem środków na rachunek bankowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, ponosi bezzwrotnie zobowiązany podmiot.

4. Kaucja jest przechowywana na nieoprocentowanym rachunku bankowym, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

5. Kaucję przekazuje się:

- 1) na rachunek bankowy, o którym mowa w art. 33 ust. 6 – w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej stała się wykonalna;
- 2) na rachunek bankowy podmiotu, który ją wpłacił – w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji o uchyleniu lub stwierdzeniu nieważności decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej albo doręczenia prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego o uchyleniu lub stwierdzeniu nieważności takiej decyzji.

6. W przypadku gdy wysokość nałożonej administracyjnej kary pieniężnej jest niższa od wysokości pobranej kaucji, do powstałej różnicy stosuje się odpowiednio przepis ust. 5 pkt 2.

7. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie pobrano kaucji, inspektor Inspekcji Transportu Drogowego kieruje lub usuwa pojazd, na koszt przewoźnika

drogowego z państwa trzeciego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na najbliższy parking strzeżony, o którym mowa w art. 130a ust. 5c ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251).

8. W zakresie postępowania w związku z usuwaniem pojazdu stosuje się odpowiednio przepisy art. 130a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

9. Zwrot pojazdu z parkingu następuje po okazaniu dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 130a ust. 5c ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, oraz dowodu uiszczenia kaucji na zasadach określonych w ust. 2.

10. Jeżeli pojazd nie zostanie odebrany z parkingu w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej stała się ostateczna, stosuje się odpowiednio przepisy działu II rozdziału 6 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 i 620) dotyczące egzekucji należności pieniężnych z ruchomości.

Art. 26. 1. Minister właściwy do spraw transportu opracowuje, co 2 lata, w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedniego, jednolitą krajową strategię kontroli przepisów w zakresie kontroli delegowania kierowców w transporcie drogowym – na podstawie informacji przekazanych przez Głównego Inspektora Pracy oraz Głównego Inspektora Transportu Drogowego. Strategia uwzględnia system oceny ryzyka podmiotów wykonujących przewóz drogowy.

2. Główny Inspektor Pracy oraz Główny Inspektor Transportu Drogowego przekazują informacje niezbędne do opracowania jednolitej krajowej strategii co najmniej na 3 miesiące przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 6

Współpraca z właściwymi organami innych państw członkowskich oraz obowiązki informacyjne

Art. 27. 1. Państwowa Inspekcja Pracy przyjmuje wniosek o wzajemną pomoc, złożony przez właściwy organ innego państwa członkowskiego, oraz zapewnia przekazanie dokumentacji będącej przedmiotem wniosku, w przypadku gdy przewoźnik drogowy delegujący kierowcę z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie

przesłał do właściwego organu innego państwa członkowskiego w terminie następujących dokumentów:

- 1) dowodów potwierdzających wykonywanie przewozów drogowych na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska wnioskującego państwa członkowskiego w postaci listów przewozowych lub dowodów, o których mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1072/2009;
- 2) zapisów tachografu, zawierających w szczególności symbole państw członkowskich, w których kierowca przebywał podczas wykonywania przewozów międzynarodowych lub przewozów kabotażowych, zgodnie z wymogami dotyczącymi rejestracji i prowadzenia dokumentacji na podstawie rozporządzenia (WE) nr 561/2006 oraz rozporządzenia (UE) nr 165/2014;
- 3) dokumentacji dotyczącej wynagrodzenia kierowcy należnego za okres delegowania, umowy o pracę albo dokumentu równoważnego z taką umową, ewidencji czasu pracy kierowcy oraz dowodów wypłaty wynagrodzenia.

2. W przypadku wniosku o przekazanie dokumentów określonych w ust. 1 pkt 1 i 2, Państwowa Inspekcja Pracy może wystąpić z wnioskiem o pomoc w uzyskaniu tych dokumentów od przewoźnika drogowego delegującego kierowcę z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do wojewódzkiego inspektora transportu drogowego właściwego miejscowo dla siedziby tego przewoźnika.

3. Przewoźnik drogowy delegujący kierowcę z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do niezwłocznego przekazania na wniosek:

- 1) Państwowej Inspekcji Pracy – kopii dokumentów, o których mowa w ust. 1, lub
- 2) wojewódzkiego inspektora transportu drogowego – kopii dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2

– nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.

4. Odpowiedź na wniosek, o którym mowa w ust. 1, Państwowa Inspekcja Pracy przekazuje właściwemu organowi innego państwa członkowskiego w terminie 25 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku.

5. Przewoźnik drogowy delegujący kierowcę z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do udzielania informacji w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania żądania Państwowej Inspekcji Pracy, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług.

Art. 28. Do postępowań związanych z realizacją wniosków złożonych przez organ wnioskujący o powiadomienie o decyzji o nałożeniu na przewoźnika delegującego kierowcę z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej administracyjnej kary pieniężnej lub grzywny administracyjnej oraz o egzekucję takiej kary lub grzywny stosuje się przepisy ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług.

Art. 29. 1. W przypadku braku możliwości skutecznego doręczenia decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej zgodnie z przepisami regulującymi doręczenie takiego dokumentu, organ wnioskujący, który wydał tę decyzję, występuje za pośrednictwem systemu IMI z wnioskiem o powiadomienie o decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej w związku z naruszeniem przepisów dotyczących delegowania kierowców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do właściwego organu państwa członkowskiego siedziby przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego dotyczy ta decyzja.

2. W przypadku gdy nie można wyegzekwować od przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nałożonej administracyjnej kary pieniężnej, organ wnioskujący, który wydał decyzję w I instancji, występuje za pośrednictwem systemu IMI z wnioskiem o egzekucję takiej kary pieniężnej do właściwego organu państwa członkowskiego siedziby przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę, znany adres oraz wszelkie inne dane umożliwiające ustalenie tożsamości przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) streszczenie faktów i okoliczności naruszenia prawa, charakter tego naruszenia i odpowiednie przepisy mające zastosowanie w tej sprawie;
- 3) informacje o decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej i wszelkich innych odpowiednich dokumentach, w tym o charakterze sądowym, dotyczących przedmiotowej kary;
- 4) nazwę, adres i inne dane kontaktowe organu wnioskującego oraz, jeżeli nie jest to ten sam organ, organu, który może udzielić dodatkowych informacji

dotyczących administracyjnej kary pieniężnej lub możliwości odwołania się od obowiązku zapłaty lub zaskarżenia decyzji o jej nałożeniu;

- 5) cel powiadomienia oraz termin, w jakim należy go dokonać;
- 6) informacje odpowiadające treści decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) elementy, o których mowa w ust. 3 pkt 1–4 i 6;
- 2) datę, z którą decyzja o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej w związku z naruszeniem przepisów dotyczących delegowania kierowców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stała się wykonalna, opis rodzaju administracyjnej kary pieniężnej oraz określenie jej wysokości, wszelkie daty istotne dla przeprowadzenia egzekucji, w tym informacje, czy doręczono stronie decyzję, a jeżeli tak, to w jaki sposób, a także potwierdzenie, że od takiej kary nie przysługuje dalsze odwołanie, i opis żądania, w związku z którym jest składany wniosek, oraz jego poszczególnych elementów.

5. Do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, dołącza się decyzję o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej oraz mogą być dołączone inne dokumenty, ich uwierzytelnione kopie lub wyciągi z nich, o ile jest to niezbędne do realizacji wniosku przez właściwy organ państwa członkowskiego siedziby przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1 lub 2, można wystąpić, jeżeli nie toczy się postępowanie w sprawie istnienia lub wysokości nałożonej administracyjnej kary pieniężnej lub w sprawie wszczęcia i prowadzenia egzekucji administracyjnej tej kary, chyba że postępowanie takie jest w toku, a przepisy odrębne umożliwiają dochodzenie tych należności.

7. Jeżeli po złożeniu wniosku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, zostanie wszczęte postępowanie administracyjne lub sądownoadministracyjne w przedmiocie zaskarżenia decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej w związku z naruszeniem przepisów dotyczących delegowania kierowców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organ wnioskujący niezwłocznie informuje o tym właściwy organ państwa członkowskiego siedziby przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

8. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do powiadomienia o wydanym rozstrzygnięciu zapadłym w wyniku rozpatrzenia zaskarżenia decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej w związku z naruszeniem przepisów dotyczących delegowania kierowców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

9. Po skierowaniu wniosku, o którym mowa w ust. 2, organ wnioskujący powiadamia niezwłocznie organ państwa członkowskiego siedziby przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej o okolicznościach mających znaczenie dla wniosku, w szczególności o zmianie wysokości należności pieniężnych będących przedmiotem wniosku lub wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne.

10. Współpraca z właściwymi organami innych państw członkowskich odbywa się za pośrednictwem systemu IMI.

11. Spory dotyczące istnienia lub wysokości administracyjnej kary pieniężnej, wszczęcia i prowadzenia egzekucji administracyjnej należności pieniężnych lub doręczenia decyzji administracyjnej lub innego dokumentu wydanego w Rzeczypospolitej Polskiej, odnoszących się do administracyjnej kary pieniężnej, jej dochodzenia lub zabezpieczenia, są rozstrzygane na podstawie odrębnych przepisów obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 30. 1. Na stronie internetowej, o której mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług, zamieszcza się w szczególności informacje dotyczące warunków zatrudnienia, o których mowa w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług, mających zastosowanie do kierowców delegowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz kierowców delegowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego, w tym obowiązkowych składników wynagrodzenia za pracę.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być zawarte w odesłaniach do odpowiednich stron internetowych.

3. Inspekcja Transportu Drogowego, w zakresie swojej właściwości, współpracuje z Państwową Inspekcją Pracy w zakresie prowadzenia i aktualizacji strony internetowej, o której mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług.

4. Podmiotami odpowiedzialnymi za udzielanie informacji na temat prawa krajowego i praktyki krajowej, które mają zastosowanie do delegowania kierowców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, są Państwowa Inspekcja Pracy oraz Inspekcja Transportu Drogowego, każda w zakresie swojej właściwości.

5. Na stronie internetowej, o której mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług, zamieszcza się dane kontaktowe osób odpowiedzialnych w inspekcjach za udzielanie informacji, o których mowa w ust. 4.

Art. 31. Państwowa Inspekcja Pracy i Inspekcja Transportu Drogowego współpracują, każda w zakresie swojej właściwości, z organami właściwymi innych państw członkowskich w zakresie organizacji kształcenia i szkoleń dla pracowników tych inspekcji lub organów z zakresu przepisów o delegowaniu kierowców w transporcie drogowym.

Rozdział 7

Przepisy karne i przepisy o administracyjnych karach pieniężnych

Art. 32. 1. Kierowca delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonujący przewóz drogowy, w przypadku nieokazania w trakcie kontroli drogowej kopii zgłoszenia delegowania, o której mowa w art. 9 ust. 3 pkt 1, podlega karze grzywny w wysokości 500 zł.

2. Kierowca delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego wykonujący przewóz drogowy, w przypadku nieokazania w trakcie kontroli drogowej potwierdzenia delegowania, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, podlega karze grzywny w wysokości 500 zł.

3. Prawo do nakładania i pobierania kary grzywny w drodze mandatu karnego za czyny, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługuje inspektorom Inspekcji Transportu Drogowego.

4. Orzekanie w sprawach nałożenia kar grzywny, o których mowa w ust. 1 i 2, następuje w trybie określonym w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2024 r. poz. 977 i 1544 oraz z 2025 r. poz. 620 i 621).

5. Naruszenie, o którym mowa w ust. 1, wypełnia znamiona grupy naruszeń nr 14.4 oraz stanowi bardzo poważne naruszenie (BPN), zgodnie z wagą naruszeń

wskazanych w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403 z dnia 18 marca 2016 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 w odniesieniu do klasyfikacji poważnych naruszeń przepisów unijnych, które mogą prowadzić do utraty dobrej reputacji przez przewoźnika drogowego, oraz zmieniającego załącznik III do dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 74 z 19.03.2016, str. 8 oraz Dz. Urz. UE L 129 z 03.05.2022, str. 22), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2016/403”.

Art. 33. 1. Przewoźnik drogowy delegujący kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz przewoźnik drogowy z państwa trzeciego delegujący kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego z naruszeniem obowiązków lub warunków określonych w ustawie podlegają karze pieniężnej w wysokości od 4000 zł do 7000 zł za każde naruszenie.

2. Wykaz naruszeń, o których mowa w ust. 1, wysokości kar pieniężnych za poszczególne naruszenia oraz numer grupy naruszeń oraz wagę naruszeń wskazane w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403, określa załącznik do ustawy.

3. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada, w drodze decyzji administracyjnej, właściwy organ Inspekcji Transportu Drogowego.

4. Decyzja ostateczna podlega wykonaniu po upływie 30 dni od dnia jej doręczenia lub doręczenia powiadomienia o decyzji, w trybie określonym w art. 29 ust. 1, chyba że wstrzymano jej wykonanie. Organ, który wydał decyzję ostateczną, z urzędu wstrzymuje jej wykonanie, w drodze postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie, w przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

5. Nałożenie grzywnien, o których mowa w art. 32 ust. 1 i 2, lub kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie wyłącza możliwości wszczęcia kontroli, o której mowa w art. 21 i art. 24, przez Państwową Inspekcję Pracy i nałożenia przez tę inspekcję kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1.

6. Karę pieniężną uiszcza się na właściwy rachunek bankowy w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się wykonalna. Koszty związane z jej przekazaniem pokrywa zobowiązany podmiot.

Art. 34. 1. Przewoźnik drogowy delegujący kierowcę z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który dwukrotnie w ciągu roku bez wskazania uzasadnionych okoliczności:

- 1) nie przekazuje dokumentów określonych we wniosku, o którym mowa w art. 27 ust. 3, w terminie, o którym mowa w tym przepisie,
- 2) nie udziela informacji na żądanie Państwowej Inspekcji Pracy, o których mowa w art. 27 ust. 5

– podlega karze pieniężnej w wysokości 3000 zł.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada, w drodze decyzji administracyjnej, właściwy organ, który wystąpił z wnioskiem, o którym mowa w art. 27 ust. 3, lub z żądaniem Państwowej Inspekcji Pracy, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług.

3. Decyzja ostateczna podlega wykonaniu po upływie 30 dni od dnia jej doręczenia, chyba że wstrzymano jej wykonanie. Organ kontroli, który wydał decyzję ostateczną, z urzędu wstrzymuje jej wykonanie, w drodze postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie, w przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

4. Karę pieniężną uiszcza się na właściwy rachunek bankowy w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się wykonalna. Koszty związane z jej przekazaniem pokrywa zobowiązany podmiot.

Art. 35. 1. Podmiot, który wiedział lub w świetle wszystkich istotnych okoliczności powinien wiedzieć, że zleczone przez niego usługi transportu drogowego wiążą się z naruszeniem przepisów dotyczących delegowania kierowców, podlega karze pieniężnej w wysokości 3000 zł.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada, w drodze decyzji administracyjnej, właściwy organ Inspekcji Transportu Drogowego albo Państwowej Inspekcji Pracy.

3. Decyzja ostateczna podlega wykonaniu po upływie 30 dni od dnia jej doręczenia, chyba że wstrzymano jej wykonanie. Organ kontroli, który wydał decyzję ostateczną, z urzędu wstrzymuje jej wykonanie, w drodze postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie, w przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

4. Karę pieniężną uiszcza się na właściwy rachunek bankowy w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się wykonalna. Koszty związane z jej przekazaniem pokrywa zobowiązany podmiot.

Art. 36. Wpływy z kar, o których mowa w art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 1 i art. 35 ust. 1, nałożonych przez Państwową Inspekcję Pracy stanowią dochód budżetu państwa.

Rozdział 8

Przepisy zmieniające

Art. 37–44. (pominięte)⁷⁾

Rozdział 9

Przepisy dostosowujące, przejściowe i końcowe

Art. 45. Główny Inspektor Transportu Drogowego przekaze Głównemu Inspektorowi Pracy informację, o której mowa w art. 20 ust. 1, dotyczącą kontroli drogowych przeprowadzonych w 2023 r., do dnia 31 stycznia 2024 r.

Art. 46. Do przewozów drogowych podlegających obowiązkowi zgłoszenia do rejestru zgłoszeń, zgodnie z art. 28b ust. 1 lub 2 ustawy zmienianej w art. 39 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, rozpoczętych przed dniem wejścia w życie art. 43 niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 47. W sprawach dotyczących przewozów kabotażowych, wszczętych i niezakończonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 42, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 48. Przepisy art. 38 stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 48a. Przepisy art. 39 pkt 4, 5, 8, pkt 11 lit. b, pkt 12–14, 18 i 19 oraz art. 43, w zakresie dotyczącym wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy, o którym mowa w art. 28 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 39, stosuje się od dnia 1 stycznia 2025 r.

Art. 49. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁸⁾, z wyjątkiem:

---

⁷⁾ Zamieszczone w Obwieszczeniu Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 11 czerwca 2025 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o delegowaniu kierowców w transporcie drogowym (Dz. U. poz. 797).

⁸⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 4 sierpnia 2023 r.

- 1) art. 4 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem 21 sierpnia 2023 r.;
- 2) art. 39 pkt 4, 5, 8, pkt 11 lit. b, pkt 12–14, 18 i 19 oraz art. 43, które wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2024 r.

Załącznik do ustawy z dnia
28 lipca 2023 r.
(Dz. U. z 2025 r. poz. 797)

WYKAZ NARUSZEŃ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 33 UST. 1, WYSOKOŚĆ
KARY PIENIĘŻNEJ ZA POSZCZEGÓLNE NARUSZENIA ORAZ NUMER
GRUPY NARUSZEŃ ORAZ WAGA NARUSZEŃ WSKAZANE W
ZAŁĄCZNIKU I DO ROZPORZĄDZENIA KOMISJI (UE) 2016/403

OKREŚLA PONIŻSZA TABELA:

Lp.	Naruszenie	Wysokość kary pieniężnej (w złotych)	Nr grupy naruszeń oraz waga naruszeń, wskazane w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2016/403 (PN – poważne naruszenie, BPN – bardzo poważne naruszenie, NN najpoważniejsze naruszenie)
1	Zgłoszenie przez przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej informacji, o których mowa w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o delegowaniu kierowców w transporcie drogowym, zwanej dalej „ustawą”, niekompletnych.	4000	14.1 PN
2	Zgłoszenie przez przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej informacji, o których mowa w art. 9 ust. 2 ustawy, niezgodnych ze stanem faktycznym.	4000	
3	Zgłoszenie przez przewoźnika drogowego z państwa trzeciego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego informacji, o których mowa w art. 12 ust. 3 ustawy, niekompletnych lub niezgodnych ze stanem faktycznym.	4000	
4	Niezłożenie przez przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgłoszenia delegowania w sposób i w terminie określonych w art. 9 ust. 1 ustawy.	6000	14.2 BPN
5	Niezłożenie przez przewoźnika drogowego z państwa trzeciego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego zgłoszenia delegowania w sposób i w terminie określonych w art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy.	6000	

6	Wyposażenie kierowcy w przerobioną lub podrobioną kopię zgłoszenia delegowania, o której mowa w art. 9 ust. 3 pkt 1 ustawy, albo przerobione lub podrobione potwierdzenie delegowania, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy.	7000	14.3 BPN
7	Niewystawienie przez przewoźnika drogowego z państwa trzeciego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potwierdzenia delegowania, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy, w sposób i w terminie określonych w tych przepisach.	6000	
8	Niezapewnienie przez przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, aby kierowca dysponował kopią zgłoszenia delegowania, o której mowa w art. 9 ust. 3 pkt 1 ustawy.	6000	14.5 BPN
9	Niezapewnienie przez przewoźnika drogowego z państwa trzeciego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, aby kierowca dysponował potwierdzeniem delegowania, o którym mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy.	6000	
10	Nieprzekazanie przez przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dokumentacji, o której mowa w art. 9 ust. 4 ustawy, w sposób i w terminie określonych w tym przepisie.	6000	14.6 BPN
11	Nieprzekazanie przez przewoźnika drogowego z państwa trzeciego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dokumentacji, o której mowa w art. 14 ustawy, w terminie określonym w tym przepisie.	6000	
12	Nieaktualizowanie przez przewoźnika drogowego delegującego kierowcę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgłoszenia delegowania zgodnie z art. 9 ust. 5 ustawy.	4000	14.7 PN